

Abide with me

Zondag 2 augustus 2026, Christus Triumfatorkerk, in deze dienst staan we stil bij het 65 jarig huwelijksjubileum van Ben en Wil Franke

Voorganger ds. Jaap van den Akker

Lezing: Hebreëën 8: 5 (NBG'51) en Lucas 24: 28-31

Komen

- Welkomstwoord door de ouderling van dienst
- Aanvangslied: 'Zing, mijn ziel, voor God' (Psalm 146: 1, 3 en 5)
- Moment van Stilte
- Begroeting en bemoediging
- Psalm van de zondag 'Looft God, looft Zijn naam alom' (Psalm 150: 1, 2 en 3 in de Oude Berijming)
- Kyriëgebed
- Glorialied 'Grote God wij loven U' (Lied 413: 1, 2 en 3)

Woord

- Met de kinderen
 - Gebed*
 - Gesprek*
 - Lied met de kinderen* Liefde is blij zijn (Alles Wordt Nieuw)
- Schriftlezing Hebreëën 8: 5 (NBG'51)
- Lied 'Dankt, dankt nu allen God' (gezing 135 (Hervormde bundel 1938)
- Schriftlezing Lucas 24: 28-31
- Lied 'Beveel gerust u wegen' (Lied 904: 1, 2 en 3)
- Preek

Als ik aan dat beroemde lied denk: *Abide with me* - Blijf bij mij, Heer, want d' avond is nabij. - Ik ken het zelf vooral uit de latere versie uit ons liedboek: *Blijf mij nabij, wanneer de avond valt.*

Als ik aan dat lied denk dan moet ik meteen aan deze film denken. En aan [dit](#) fragment.

Het is de film *A Bridge too far*. De iconische film over de operatie Market Garden aan het einde van de oorlog. Het te grote plan van de geallieerden om in één actie alle bruggen over de grote rivieren te veroveren.

Het bleek inderdaad één brug te ver.

En in de slotscene worden de gewonde Engelse soldaten gevangen genomen door de Duitsers. De Rijnbrug in Arnhem bleef nog even bezet.

Het is een wat droevige scène.

Ik hoop niet dat dit beeld blijft hangen op deze feestdag, waarop we speciaal Wil en Ben Franke in het zonnetje zetten. Vandaag op de kop af 65 jaar en vijf dagen getrouwd. Gefeliciteerd!

We lazen jullie trouwtekst net, maar het moest vooral over dit lied gaan vandaag.

En daarom past die slotscene uit *A Bridge too far* wel in deze viering. Het toont op niet mis te verstane wijze het vertrouwen in God van die gewonde militairen, achtergelaten door hun maten, die halsoverkop de Rijn weer terug zijn overgestoken naar veilige gebied.

Wat stond deze achterblijvers te wachten?

Ze wisten het niet.

Zoude ze krijgsgevangen worden gemaakt, of erger? En zou er medische zorg voor ze zijn, of worden ze aan hun lot overgelaten? Zouden ze het überhaupt overleven? Sommigen waren er niet best aan toe.

Het is die onzekerheid, van een ongewisse toekomst die bij een iemand dit lied te boven brengt: *Blijf bij mij, Heer, want d' avond is nabij*. Het klinkt als een gebed: Als alles en iedereen mij heeft verlaten dan bent u er toch wel, God?

Maar het is meer dan een bede, er spreekt ook vertrouwen uit, geloof dat dat zo is: “Gij blijft trouw, Heer, u blijft bij mij.”, zo sluit het tweede couplet af. Als een gegeven.

Meer dan de trouwtekst moest dit lied centraal staan in deze kerkdienst.

Zo meteen klinkt er eerst een improvisatie op het lied en natuurlijk zingen we het.

Dit lied moest centraal staan vandaag, omdat dit lied Ben en Wil 65 jaar lang heeft begeleid tijdens hun huwelijk, en omdat dit lied de kern van ons allergeloof weerspiegelt.

Het lied is geïnspireerd op die andere tekst die we uit de bijbel lezen: een kort fragment uit het verhaal van de Emmaüsgangers. Voor wie niet bekend is met dit verhaal. Het is de dag van de opstanding. Maar de leerlingen hebben nog geen weet van de opstanding van Jezus. Ze zijn nog verward om zijn terechtstelling.

Twee leerlingen lopen bedroefd van Jeruzalem naar huis, naar Emmaüs, en dan op hun reis voegt zich een onbekende persoon bij hen, Ze raken met hem in gesprek over wat Jezus voor hen betekende en die onbekende man legt de bijbel uit en laat zien hoe Jezus' leven en dood juist past in zijn boodschap van het Koninkrijk. Dat Jezus zijn lijden moest ondergaan om op te staan.

Nu zijn ze thuis, en de onbekende man – ze hebben Jezus nog steeds niet herkend – wil verder lopen: Maar de twee mannen dringen bij Hem om dat niet te doen en zeggen: ‘Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde.’

De zin uit ons lied.

Ik heb die zin altijd opgevat als oosterse gastvrijheid. Het wordt al donker, de dag loopt ten einde, verder reizen heeft geen zin, dus kom bij ons en blijft eten. Als uitnodiging en ook als bescherming voor een vreemdeling die anders door het donker de nacht in loopt.

In het lied wordt de betekenis omgedraaid. Daar wordt die uitnodiging: “Blijf bij ons, want het is bijna avond en de dag loopt ten einde” een *smeekbede* van óns: “Blijf bij ons Heer, want het wordt donker. Het duister valt, de nacht valt, niet alleen letterlijk, maar ook in mijn leven. Ik weet het niet meer. Ik sta er alleen voor, zonder uw hulp red ik het niet.”

Zonder Uw hulp red ik het niet...

Zo hebben jullie dat ook 65 jaar lang ervaren. Het was een turbulent begin, zo begreep ik van Ben. Om aanspraak te maken op een woning moest er stel op sprong getrouwd worden die zomer van 1961. Dat die woonvergunning er binnen een week lag – dat zou je als leiding van God kunnen ervaren. Dat het een paar jaar later ondanks een moeilijke start gelukt is een eigen bedrijf te beginnen, zou je als Gods leiding kunnen ervaren. Dat er opeens vrienden, bedrijven, banken zijn die mee helpen dragen, die vertrouwen in je hebben, dat is ook bepaald niet vanzelfsprekend. Dat jullie hier nu zijn met al jullie geliefden om je heen, dat is om dankbaar voor te zijn.

Vaak zie je dat pas achteraf. Dat God erbij was en is.

In het moment zelf heb je vaak niet een door hoe bijzonder het is. Dat je er voor elkaar bent, dat je tegenslagen overwint, dat er mensen voor je zijn. Dat de keuzes die je maakte niet vanzelfsprekend waren. Dat je leven gedragen wordt.

Dat is precies wat de Emmaüsgangers overkomt. Zij doen maar wat. Terug naar huis. Treuren over wat er in Jeruzalem is gebeurd. Het oude leven oppakken, want ach, je moet toch wat. Ze delen hun vragen en verbazing met die onbekende man. En uit gewoonte nodigen ze hem bij hun thuis uit.

Pas dan.

Als de rust is weer gekeerd. Als ze terugkijken. Als deze onbekend man niet alleen op hun uitnodiging is ingegaan, maar ook zelf het brood breekt, het zegengebed uitspreekt, het breekt en uitdeelt. *Pas dan* zien ze het. “Nu werden hun ogen geopend en herkenden ze Hem.” Dan beseffen ze het. Jezus leeft met hen! En al tijdens de wandeling werden we gedragen, door wat Jezus zei en deed. Maar toen waren we nog te vol van andere dingen.

Zo leren we uit dat lied twee dingen over geloven. Dat je God mag vragen om bij je te zijn. Dat je om hulp mag bidden als het duister is of wordt in je leven. Dat je er op mag vertrouwen dat die bede beantwoord wordt. Misschien heel anders dan je verwachtte of misschien wel dan je hoopte, maar dat zo’n gebed niet hulpeloos in het luchtledige praten is, maar dat er iemand is die je hoort en ter harte neemt wat je zegt, of zingt of denkt of van je afschreeuwt – of hoe je ook bidt.

Die gewonden Engelse soldaten gingen met angst en beven mee met hun overwinnaars, maar ze werden gedragen in hun lied. Ze wisten dat ze gekend zijn. Dat hun naam geschreven is in de palm van Gods hand.

Dat is een: je hebt een fundament om op te staan.

Het tweede dat we over geloven leren is dat we in het moment, in het vuur van de strijd, vaak niet doorhebben wat we ontvangen en hoe we gesteund worden, maar dat je soms even moet stil staan en terugkijken op je leven, om te ontdekken dat er iemand was die je op weg hielp. Of dat je een keuze maakte die misschien niet logisch was, maar je wel veel heeft gebracht.

Dat je in je ziekte of verdriet niet alleen was, maar er mensen waren die om je geven en er voor je waren. Dat God er is

Dat het feest van Wil en Ben ons vandaag helpt om net als zij terug te kijken op je korte of langere leven en te ontdekken dat God daar aanwezig was.

Dat God je droeg als het nodig was, of mee vierde als je vrolijk was.

Blijf bij mij, Heer, in nacht en zonneschijn!

Amen.

- Muzikaal intermezzo; improvisatie op ‘Blijf bij mij, Heer’

Antwoord

- Lied ‘Blijf bij mij, Heer, want d' avond is nabij’ (Hervormde Bundel 1938, Gezang 282)
- Dankgebed en voorbeden, stil gebed, Onze Vader
- Collecte

Gaan

- Slotlied ‘Ga met God en Hij zal met je zijn’ (Lied 416)
- Zegen
- Bijdrage Wouter en Ineke
- Dankwoord Ferruccio Franke en Karin Bos-Franke
- Orgelspel